

Cuvinte de apreciere

Majoritatea cărților și broșurilor „devoționale” funcționează ca o vitamină spirituală – iei una pe zi și te simți mai bine. Dar nici vitaminele și nici cărțile devoționale nu au fost create pentru a înlocui o dietă echilibrată; ele sunt menite a fi doar niște suplimente alimentare. Din această cauză, materialele devoționale nu abordează prea adânc doctrina, fiind create mai degrabă cu scopul de a-l înălța spiritual decât de a-l instrui doctrinar pe cititor. Dar citiți excelenta carte a Dr. Watson. Ignorând paradigma, de obicei puțin profundă, a acestui gen de literatură, Dr. Watson oferă o hrană biblică tare – carne și cartofi. Nu cred că există o altă carte de acest gen care, cu atâta meticulozitate, să ilumineze mintea și, în același timp, să încurajeze și inima. O recomand cu multă căldură.

Dr. Gary E. Gilley

Pastor-învățător la Southern View Chapel, Springfield, IL Autor al cărții
This Little Church Went to Market

Aceste meditații curg din izvoarele adânci ale vocabularului și teologiei Noului Testament. Avem aici har zilnic pentru fiecare cititor.

R. Kent Hughes

Pastor la College Church, Wheaton, IL

Iată o mină de aur plină de cuvinte cu bogat conținut teologic, extrase din Scriptură, menite să îmbunătățească umblarea zilnică a credinciosului. Această carte este o minunată resursă ce va oferi o cunoaștere mai profundă a termenilor biblici și va încuraja inimile să se aprindă pentru Domnul.

Dr. Steven J. Lawson

Pastor la Christ Fellowship Baptist Church, Mobile, AL

Pastorul Watson ne-a făcut o mare favoare scriind această carte devoțională bazată pe diferite cuvinte esențiale din Scriptură. Fiecare cuvânt al Bibliei este vital pentru înțelegerea adevărului spiritual și fiecare este încărcat de lecții importante pentru umblarea noastră de fiecare zi. Această lucrare unică va fi ca o aventură, ca un drum pe care pornim să studiem gânduri cerești și concepte care să îl ajute pe creștin să înceapă fiecare zi cu Domnul. În prezent, nu există pe piață o carte asemănătoare pentru credincioși.

Dr. Mal Couch

Scofield Ministries, autor și fondator al Seminarului Teologic Tyndale

În timpul meu devoțional de dimineață, prefer carne în locul laptelui și a cerealelor. În cartea *Un cuvânt pe zi*, Dr. Watson ne oferă prin acest devoțional o hrană deosebită pentru micul dejun, un mijloc excelent

pentru o înțelegere mai profundă a Adevărului, prin intermediul limbii originale în care a fost scris Cuvântul lui Dumnezeu. Recomand această carte cu căldură.

J. D. Wetterling

Prezbiter în Biserica Prezbiteriană (PCA), Autor al cărții *No one...*

Un cuvânt pe zi este un studiu, bogat și valoros, al cuvintelor grecești, merit să îmbogățească creștinii în înțelegerea și aplicarea Scripturii. Comorile biblice extrase din acest volum se vor dovedi ca fiind neprețuite pentru cititorul obișnuit.

Richard Mayhue, Doctor în teologie

Vicepreședinte executiv al Master's College and Seminary

Sunt cu toată inima de partea cărților devoționale „adevărate” (cele care oferă cu adevărat învățătură din Biblie) și sunt total împotriva expresiilor superficiale, de genul: „Dumnezeu te iubește, te iubește, te iubește, da, te iubește! El te iubește mult, mult, mult de tot, și crede că și tu ești cu adevărat cool!”

Ești ceea ce mănânci. Nu poți spune că te hrănești sănătos dacă mănânci dulciuri la micul dejun. Studiul cuvintelor oferă o fundație solidă pentru înțelegerea Scripturii. Dr. Watson a lansat un produs de calitate pentru ca biserica să se hrănească sănătos și să crească. Un bun subtitlu pentru această carte ar fi „Hrană sănătoasă pentru pastorii credincioși și pentru oițele lor”.

Dr. Jim Bearss

Fondator și Director al „On Target Ministry”

Învățătură pentru credincioși prin educația internațională

Fiecare cuvânt rostit de Dumnezeu este pur (Prov. 30:5), încercat și purificat în focul suveranității divine. De aceea, este necesar ca oamenii lui Dumnezeu să examineze cu atenție fiecare cuvânt pe care Dumnezeu îl folosește în exprimarea voinței și a căii Lui pentru noi prin Scripturile Sale. De ce ar trebui ca alegerea unui sinonim și nu a altuia, din Scriptură, să aibă vreo importanță pentru noi? Pentru că, dacă pentru Autorul divin a fost important cuvântul ales, atunci la fel de important ar trebui să fie și pentru noi. Duhul Lui cel Sfânt a controlat scrierea fiecărui cuvânt. Cartea lui J. D. Watson, *Un cuvânt pe zi*, permite cititorului să înțeleagă diferitele aspecte legate de sensul cuvintelor, și chiar între sinonime. Vom începe astfel să înțelegem frumusețile complexe ale Cuvântului atât de meșteșugit scris al unui Dumnezeu omniscient.

Dr. William D. Barrick
The Master's Seminary

Un cuvânt pe zi: cuvinte-cheie din Noul Testament

Un cuvânt pe zi: cuvinte-cheie din Noul Testament

Traducere de Adriana Ioana Nacu

J. D. WATSON

Casa Cărții, Oradea
2010

A Word for the Day

Copyright © 2006 by Dr. J. D. Watson
Published by AMG Publishers
6815 Shallowford Rd.
Chattanooga, Tennessee 37421

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu, cu excepția celor precizate.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Un cuvânt pe zi: cuvinte-cheie din Noul Testament

de J. D. Watson
Copyright © 2010 Casa Cărții
O. P. 2, C. P. 30,
410670 Oradea
Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975
Email: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WATSON, J. D.

Un cuvânt pe zi : cuvinte-cheie din Noul Testament / J. D.

Watson ; trad.: Adriana-Ioana Nacu. - Oradea : Casa Cărții, 2010

Index

ISBN 978-973-8998-83-4

I. Nacu, Adriana Ioana (trad.)

2

Traducerea: Adriana Ioana Nacu
Editarea: Florin Moțiu
Tehnoredactarea: Vasile Gabrian
Coperta: Adrian Mihocaș

Dedicație

Această lucrare este dedicată, întâi de toate, scumpului meu Mântuitor și Domn, Isus Cristos, și fiului meu,

Paul C. Watson,

care mă tachinează mereu în legătură cu predicile mele: „Ca să obții un cuvânt grecesc, nu trebuie decât să adaugi „-os” la sfârșitul fiecărui cuvânt englezesc”.

Mama lui și cu mine îl slăvim pe Dumnezeu pentru maturitatea și spiritualitatea lui.

Fiule, nu ne-ai dezamăgit niciodată, iar singura noastră rugăciune este ca tu să faci voia Domnului în toate și să „crești în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Cristos .

A Lui să fie slava acum și în veci!

Amin!”

Cuprins

Mulțumiri	10
Prefață	11
Cuvânt înainte la ediția în limba română	13
Introducere	15
Convenții și abrevieri	19
Abrevieri ale cărților Bibliei	21
Alfabetul grecesc	22
<i>Ce are Cuvântul tău pentru mine: Un sonet-rugăciune</i>	23
Meditații pentru 366 de zile	24
Descoperind bogățiile Cuvântului biblic	390
Note	397
Bibliografie	411
Index scriptural	412
Index de cuvinte românești	424
Index de cuvinte grecești și ebraice	427
Indexul numerelor Strong	431

Mulțumiri

Aș vrea să-i mulțumesc celui care mi-a fost prieten de mulți ani, lui Bob Dasal, editor șef al revistei *Pulpit Helps*, pentru că a „dus mai departe” ideea acestei cărți lui Dan Penwell, manager al departamentului de dezvoltare a produselor/achiziții din AMG. Îi mulțumesc, apoi, noului meu prieten, Dan, pentru călăuzirea pe care mi-a oferit-o pe durata proiectului (și pentru că a răspuns tuturor întrebărilor mele nepricepute).

Mulțumesc, de asemenea, întregului comitet din departamentul pentru noile produse al AMG, pentru entuziasmul lor referitor la această carte. (Habar n-aveam că editorii se pot entuziasma!)

Multe mulțumiri, de asemenea, tuturor editorilor care au lucrat pentru a da o formă finală acestei cărți: Christy Sterner, Sharon Neal, Warren Baker și Dan Penwell, cu mulțumiri speciale Dr. Baker pentru scrierea prefeței.

Printre multele alte lucruri pe care le face iubita mea parteneră de viață, Debbie, trebuie să îi mulțumesc pentru că m-a scutit de nenumărate ore de muncă, lucrând ea la alcătuirea indexurilor.

În cele din urmă, îi mulțumesc mult Dr. Spiros Zodhiates pentru minunatele sale cărți care mi-au ușurat mult studiile de greacă și le-au făcut mai productive.

Prefață

Înțelegerea elementelor de bază care constituie viața joacă un rol important în înțelegerea universului nostru. De-abia când s-au îmbogățit cunoștințele noastre despre atomi, am început să înțelegem cu mai multă acuratețe și semnificație elementele care compun lumea noastră. Înarmați cu aceste noi cunoștințe, cercetarea științifică și înțelegerea vieții însăși s-au îmbogățit enorm de mult. O descoperire a condus la alta, iar marea creație a lui Dumnezeu ni s-a dezvăluit sub microscop.

Același lucru este valabil și pentru Cuvântul lui Dumnezeu. În mod asemănător, el este un întreg alcătuit din părți mici – din însăși cuvintele inspirate ale Domnului Însuși! Pentru a căpăta o înțelegere mai profundă a Bibliei, trebuie să cercetăm aceste mici părți care o compun; trebuie să învățăm despre cuvintele Scripturii.

Unii studiază diferite cuvinte din Biblie în versiunea din limba engleză, lucru care, deși își are dezavantajele lui, este un ajutor prețios în studiul Scripturii. Dar, în această fază, se studiază un cuvânt pe care altcineva l-a folosit pentru a traduce limba din textul original. În cazul Noului Testament grecesc, nici chiar cele mai bune traduceri nu sunt capabile să dezvăluie toate nuanțele, idiomurile și comorile textului original. Dacă studiul cuvintelor unei traduceri din engleză se poate compara cu studiul creației la microscop, atunci studiul cuvintelor din limbile originale este tot atât de relevant ca studiul la un microscop cu efect tunel, capabil să vadă imagini tridimensionale, până la nivel de atom. Atât de bogat este studiul vocabularului Noului Testament în greacă!

Timp de ani de zile, AMG a oferit credincioșilor instrumente care să le permită să pătrundă adânc în sensurile Noului Testament în limba greacă, fără a trebui să învețe de fapt limba greacă. Totuși, aceste instrumente, ca și altele, necesită timp și efort. În cartea *Un cuvânt pe zi*, Dr. Watson vă oferă deja rezultatele muncii sale. În această carte, el vă prezintă semnificațiile unor cuvinte cheie din vocabularul Noului Testament în greacă, în 366 de studii zilnice. În fiecare zi, el vă va împărtăși sensurile pe care le-a descoperit în studiile sale personale și vă va da sugestii cum să săpați și mai adânc după comorile Cuvântului lui Dumnezeu.

Dr. Warren Baker Chattanooga, TN

Cuvânt înainte la ediția în limba română

Prima întâlnire cu cartea *Un cuvânt pe zi* a lui J. D. Watson am avut-o la un târg de carte unde am remarcat-o pe un raft între sute de alte cărți. Pentru ca o carte să se facă remarcată într-o așa mulțime de cărți trebuie să aibă ceva deosebit.

Din prima clipă am știut că această carte e deosebită. Aceasta, în primul rând pentru că este o carte devoțională. Tocmai avusesem câteva discuții cu mai mulți editori creștini din alte țări și am remarcat oferta extrem de săracă de carte devoțională din partea editurilor române. Am constatat atunci că lectura devoțională își face loc destul de greu în viața cotidiană, printre multiplele activități considerate de noi care mai de care urgente. De fapt, analiza mai atentă a fenomenului m-a condus la cauza – deloc ușor de recunoscut sau de acceptat – a acestuia, și anume lipsa disciplinei devoționale, iar această carte devoțională, în al doilea rând, obligă la disciplina devoțională. Beneficiul maxim al devoțiunii sugerate de autor prin intermediul acestei cărți nu constă din simpla lectură a ei, ci din studiul atent și din interacțiunea cu textele biblice propuse pentru devoțiunea zilnică. Iar pentru un studiu atent e nevoie de timp și de disciplină.

În al treilea rând, devoțiunea zilnică propusă de autor are ca punct de pornire tocmai cuvinte-cheie din Noul Testament. Discuțiile cu editorii creștini au scos la iveală încă o cauză care făceau din practica devoțională o „cenușăreasă” a cititorilor, și anume slaba calitate a unor scrieri devoționale. Al patrulea lucru pe care l-am remarcat imediat la cartea *Un cuvânt pe zi* a fost accesibilitatea cititorul necunoscător de limba greacă la sensul cuvintele-cheie grecești din Noul Testament. Îmi amintesc de situații în care unii predicatori citau sau foloseau cuvinte din limba greacă, dar pe care nu reușeau să le explice sau să le integreze în expunerile lor, iar cuvintele din greacă care ar fi trebuit să îl apropie pe ascultător de textul Scripturii nu făceau decât să-l îndepărteze și mai mult de acesta.

Prin această carte autorul și-a propus – și a reușit în cea mai mare parte – să ne invite la o lectură devoțională zilnică și nu la un studiu dogmatic sau teologic. Pe lângă partea de exegeză aplicată la fiecare cuvânt-cheie grecesc din Noul Testament, autorul vine cu cel puțin o aplicație imediată, iar forța acestei aplicații este dată de interacțiunea pe care cititorul este îndemnat să o dezvolte cu versetele biblice pentru studiu din finalul fiecărui text devoțional.

Un cuvânt pe zi: cuvinte-cheie din Noul Testament

Trebuie să recunosc însă că în câteva cazuri am identificat afirmații dogmatice, asumări de poziții și enunțuri teologice, aproape exclusiviste, făcute de autor mai degrabă sub influența apartenenței religioase, decât în spiritul exegezei biblice. Exprimarea unor convingeri personale sub forma unor afirmații teologice și dogmatice categorice este (sau poate deveni) totuși un exercițiu destul de periculos într-o carte devoțională. Și aceasta cu atât mai mult cu cât subiectele în discuție sunt tratate fără a face parte din experiența autorului (sau din practica comunității sale religioase) și în absența unei hermeneutici riguroase. Aș putea aminti aici discuția despre darurile charismatice ale Duhului Sfânt, despre formele de călăuzire aflate la îndemâna credinciosului, despre lucrările de echipare spirituală a creștinilor sau despre necesitatea experiențelor charismatice pentru exersarea vieții spirituale a credinciosului. În acele situații în care diferențele dintre opinia autorului și opinia noastră sunt evidente, am intervenit prin adăugarea unei scurte note prin care îl informăm pe cititor că nu împărtășim concepția autorului în totalitate.

Cu toate acestea, am decis să publicăm această carte deoarece „plusurile” ei cântăresc mult mai mult decât „minusurile” sau neajunsurile ei. Consider că orice cititor care dorește să își dezvolte practica devoțională cu ajutorul acestei cărți va avea maturitatea spirituală de a trece peste aceste mici diferențe de opinii și se va bucura de bogăția și de frumusețea textului devoțional bazat pe o scurtă exegeză a unor cuvinte-cheie grecești din Noul Testament. Trebuie să recunoaștem deschis că fiecare dintre noi este, într-un măsură mai mică sau mai mare, tributatar mediului religios în care a crescut. Însă acest lucru nu ar trebui să constituie o piedică în a ne da toate silințele pentru asemănarea noastră tot mai mult cu Domnul și Mântuitorul nostru, Isus Cristos.

Rugăciunea mea sinceră este ca această carte să fie utilă oricărui cititor în acest sens.

Vasile Gabrian
Oradea, 2010

Introducere

Cuvintele au o foarte mare importanță! De fapt, cu toții folosim în fiecare zi cuvinte. Ele exprimă gândurile, sentimentele, atitudinile, ideile, scopurile, bucuriile și durerile noastre – pe scurt, *totul*. Fără cuvinte, fără limbaj, oamenii nu ar fi prea departe de animale. Acest lucru este, de fapt, încă o enigmă pentru evoluționiști, care pur și simplu nu pot explica de ce sau cum au „dezvoltat” oamenii limbajul. Ei iau în răs chiar și ideea că limbajul și cuvintele sunt daruri de la Dumnezeu.

Limba engleză, cu cele peste un milion de cuvinte, este bogată și plină de diversitate, iar în spatele acestei splendori și diversități se ascunde un motiv. Autorii fascinantei cărți *Istoria limbii engleze* ne spun că: „În termenii cei mai simpli, limba engleză a fost adusă în Anglia de către triburile germanice, anglii, saxonii și iuții, a fost influențată de limbile latină și greacă atunci când Sfântul Augustin și urmașii săi au convertit Anglia la creștinism, pentru ca apoi să fie îmbogățită de danezi și, în cele din urmă, transformată de către normanzi, vorbitori de franceză”.¹

Așa cum descriu aceiași autori, „engleza are puține rivale, dar niciuna egală cu ea”, devenind „a doua limbă” în multe țări, „unde este folosită în administrație, mass-media și educație”.² Având o pregătire în domeniul informaticii, același fenomen l-am putut observa și în acest domeniu. Am auzit oameni vorbind în limbile lor native, cum ar fi spaniolă sau chiar poloneză, și pronunțând deodată cuvinte precum *hard drive* și *Internet*.

Dacă engleza este o limbă uimitoare, comparată cu greaca (limba NT), engleza este inferioară în câteva aspecte esențiale. Vom reveni imediat la acest subiect, dar, mai întâi, să ne oprim pentru o mică lecție de istorie în urma căreia vom aprecia și mai mult cuvintele la care vom medita pe tot parcursul anului.

Greaca a fost de fapt folosită timp de multe secole înainte de existența vreunei istorii scrise (în jurul anului 1400 î.H.). Greaca perioadei clasice (între secolele al VI-lea și al IV-lea î.H.) se baza pe dialectele ateniene și în cele din urmă a încetat să mai fie folosită. În timpul „perioadei eleniste” – când cultura greacă a dominat zona mediteraneană (300 î.H. până în 300 d.H.) – s-a răspândit o altă formă a limbii grecești, care a devenit limbă universală. Aceasta era, așa cum observă William Barclay, o formă simplificată a limbii grecești, care, fără să fie câtuși de puțin inferioară, a înlăturat anumite nereguli și ciudățenii ale dialectului, consolidând în același timp unele subtilități ale anumitor moduri și timpuri³. Limba minunată care s-a născut a fost numită *Koinē*, care este varianta scurtă de la *hē koinē dialektos*,

Un cuvânt pe zi: cuvinte-cheie din Noul Testament

„limba comună”, „limbaj” (Fapte 2:6) sau „limbă” (Fapte 1:19; 2:8; 21:40; 22:2; 26:14).

Însă, cel mai fascinant aspect al acestei povești este modul în care greaca a devenit limba universală a acelei epoci. În timp ce aramaica era limba comună în Palestina, acest lucru se schimbă în mod dramatic din cauza cuceririlor lui Alexandru cel Mare. El organizează campanii de cucerire pe tot teritoriul Greciei de astăzi, al Turciei (vechea Asia Minor), Siria, Egipt, Irak, Iran, Afganistan și Pakistan, ajungând până la granițele Indiei. Până la moartea sa, în 323 î.H., limba și cultura greacă se răspândise peste toată lumea cunoscută atunci. Cu toate că *imperiul* urma să cadă în mâinile romanilor, *cultura* greacă a continuat să domine.

Ce exemplu minunat al suveranității și providenței lui Dumnezeu! El a dorit ca greaca să fie limba NT. De ce? În primul rând, pentru universalitatea sa. Pentru că, dacă greaca devenea limba comună a unui vast teritoriu și unui mare număr de oameni, nicio barieră lingvistică nu mai putea împiedica răspândirea Evangheliei. Gleason Archer a avut dreptate afirmând:

Greaca a reprezentat mediul lingvistic ideal pentru comunicarea Evangheliei pe tot teritoriul estic al Mediteranei, în Egipt și în Orientul Apropiat. De o expresie exactă, eufonică, și având o mare forță retorică, aceasta a reprezentat un mijloc ideal pentru proclamarea mesajului lui Dumnezeu către oameni, depășind barierele semitice și ajungând la toate popoarele păgâne. Este foarte semnificativ faptul că „împlinirea vremurilor”, prima venire a lui Cristos, a fost amânată până în momentul în care greaca a deschis canalele de comunicare către toate popoarele păgâne de la est de Italia și Libia, cu o amploare care nu a fi fost posibilă înainte, în contextul multilingvistic ce domina anterior.⁴

Lucru care ne aduce înapoi la comparația dintre limba engleză și limba greacă. Deși engleza este azi chiar mai răspândită pe plan mondial decât era greaca în epoca NT, bogăția pe care o dobândești din studiul limbii grecești e inestimabilă. De exemplu, engleza are un singur cuvânt pentru *iubire*, și folosim acel cuvânt pentru a exprima mai multe tipuri de iubire. Oricât de mult mi-am iubit câinele pe care l-am avut mai demult, ar fi foarte lipsit de înțelepciune ca eu să-i spun soției mele: „Te iubesc la fel de mult cum mi-am iubit câinele!” Greaca, printr-un contrast dramatic, are patru cuvinte pentru iubire (*eros*, *stergō*, *philōs* și *agapē*), pe care le vom examina în paginile ce urmează. De asemenea, engleza are numai două „diateze”, activă și pasivă, pe când greaca mai are una, diateza reflexivă, care exprimă nuanțe pe care engleza nu le poate exprima; vom analiza mai încolo câteva exemple ale acesteia.

Introducere

Deci, scopul acestei cărți este acela de a vă împărtăși bogăția unor cuvinte grecești folosite în NT și de a vă ajuta să le folosiți în mod practic în viața de creștin. De vreme ce cuvintele sunt importante, atunci cele din NT au cea mai mare importanță. Deși trăim într-o vreme în care cuvintele nu par să fie importante, nevoia de precizie în doctrina și în practica creștină nu a fost niciodată mai imperioasă.

Richard Trench, binecunoscut erudit al secolului al XIX-lea, a scris în mod special despre sinonimele grecești – comparând diferite cuvinte cu sens asemănător și, totuși, distinct – dar ceea ce a scris se poate aplica la orice studiu al vocabularului grec. „Studierea sinonimelor antrenează mintea, dezvoltând o gândire precisă și exactă, și îmbogățește cunoștințele... Deoarece cuvintele din NT sunt cuvintele lui Dumnezeu, este important să înțelegem fiecare mică diferență în sensul pe care autorul le-a dat-o. Îmbogățirea intelectului nostru prin studiul sinonimelor din NT va duce, de asemenea, la creșterea bogăției noastre spirituale”.⁵

Aș dori să încurajez aici predicatorii și învățătorii Bibliei. M-a durut foarte tare să-i aud pe unii dintre aceștia făcând afirmații precum: „Nu este nevoie să folosim ebraica sau greaca; engleza este de ajuns”. Pe aceeași linie, acum câțiva ani am predicat într-o biserică și am folosit câteva cuvinte în greacă, oferind și explicația lor, într-o prezentare normală în care încercam să îmi argumentez un punct de vedere. După serviciul divin, un student la colegiul biblic s-a apropiat de mine și mi-a zis: „Mi-a plăcut foarte mult mesajul dumneavoastră, însă eu am fost învățat că nu trebuie să folosesc *niciodată* un cuvânt grecesc atunci când predic”. Am rămas cel puțin șocat la auzul spuselor lui.

Într-adevăr, nu este o predică și nici o învățătură bună aceea care folosește în exces limbile, zăpăcind ascultătorii cu lucruri tehnice. Totuși, nici a *ignora* limbile nu este bine; de fapt, dacă procedăm așa, predicarea și învățătura noastră e *slabă*. Martin Luther a fost foarte conștient de importanța covârșitoare a limbilor. Sfatul său pentru predicatori era: „Deși un predicator Îl poate predica pe Cristos într-un mod edificator, fără ca acesta să aibă capacitatea de a citi Scripturile în original, el nu poate explica sau apăra învățătura creștină împotriva ereticilor fără a avea aceste cunoștințe indispensabile”.⁶

Este biblic punctul lui de vedere? Bineînțeles că da. Așa cum vom explica pe larg în meditația din 19 decembrie, după șaptezeci de ani de captivitate în Babilon, majoritatea israeliților nu mai vorbeau ebraica, ci mai degrabă aramaica. Deci, atunci când au fost citite Scripturile în ebraică, a fost nevoie nu numai ca Ezra și alți scribi să „citească deslușit în cartea legii lui Dumnezeu”, ci și să îi „arate înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră”

Un cuvânt pe zi: cuvinte-cheie din Noul Testament

(Neemia 8:8). Acesta este exact scopul predicării expositive, iar cunoașterea acestor limbi la un nivel de bază este absolut esențială în acest scop.

Așadar, în fiecare zi a anului vom examina câte un cuvânt în greacă, prezentând mai întâi un scurt studiu asupra cuvântului și apoi o aplicație practică pentru ca acel cuvânt să devină realitate în viața ta. Pentru consolidare, în fiecare zi vom include și alte versete pe care le veți putea studia singuri. În cele din urmă, fiecare meditație vă sugerează subiecte de rugăciune care vă vor ajuta în aplicarea Adevărului învățat. Pentru că cele trei aspecte principale ale rugăciunii sunt mulțumirea, lauda și cererea, îndemnul la rugăciune se bazează pe aceste principii (vezi luna mai, zilele 28–29, pentru un studiu al rugăciunii). În continuare, pentru că unul din cele mai bune moduri de a-L lauda pe Dumnezeu este acela de a proclama atributele și natura Sa, lauda se va baza pe acestea. Așadar, în fiecare zi a anului vom examina câte un cuvânt în greacă, prezentând mai întâi un scurt studiu asupra cuvântului și apoi o aplicație practică pentru ca acel cuvânt să devină realitate în viața ta. Pentru consolidare, în fiecare zi vom include și alte versete pe care le veți putea studia singuri („Versete de studiat”). În cele din urmă, vă încurajăm să folosiți studiul fiecărei zile pentru a vă gândi la „motive de rugăciune”. Meditați la studiul fiecărei zile și lăsați-L pe Duhul Sfânt să vă conducă în cele patru etape ale rugăciunii: mulțumire, laudă, cercetare și cerere, așa cum reiese din modelul de rugăciune prezentat în Matei 6:9–13 (vezi și luna mai, zilele 28–29, pentru un studiu al rugăciunii).

A fost dorința mea de ani de zile aceea de a scrie o carte devoțională cu meditații zilnice care să conțină nu numai adevăruri spirituale profunde, ci să fie și ușor de citit. În prezentul acesta relativist, avem o nevoie disperată de valorile absolute ale Cuvântului lui Dumnezeu (și de *cuvintele* Lui). Mă rog ca această carte să vă binecuvânteze inima, să vă îmbogățească mintea, să vă zidească sufletul și să dea putere vieții voastre creștine. Sper că ea se va dovedi folositoare pastorilor, învățătorilor și tuturor credincioșilor creștini care doresc să capete o înțelegere mai profundă a *cuvintelor* lui Dumnezeu și care doresc să le aplice.

Nimic nu este mai frustrant pentru un scriitor decât să nu poată găsi cuvintele care să-i exprime cu exactitate gândurile și sentimentele. Acesta este și cazul meu aici. Pur și simplu, cuvintele nu pot exprima ceea ce a însemnat pentru mine scrierea acestei cărți. A fost una din cele mai mari bucurii ale vieții mele și unul din cele mai profitabile exerciții în slujirea mea către Domnul. Rugăciunea mea este ca aceasta să fie o bucurie și pentru voi și să vă aducă același profit spiritual. Dar cel mai mult mă rog ca ea să fie:

Εἰς ἐπαινοῶν δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ

(eis epainon doxēs tēs charitos autou)

„spre lauda slavei harului Său” (Efeseni 1:6)

Convenții și abrevieri

ASV – *Versiunea Americană Standard* (1901)

CEV – *Versiunea Engleză Contemporană*

ESV – *Versiunea Engleză Standard*

GWT – *Traducerea God's Word*

KJV – *Versiunea King James*

NASB – *Noua Biblie Americană Standard*

NCV – *Versiunea New Century*

NKJV – *Noua Versiune King James*

NIV – *Noua Versiune Internațională*

NLT – *New Living Translation*

NRSV – *Noua Versiune Standard Revizuită*

NT – Noul Testament

RSV – *Revised Standard Version* (Versiunea Revizuită Standard)

VT – Vechiul Testament

YLT – *Young's Literal Translation* (Traducerea Literală a lui Robert Young)

Greaca clasică (veche sau seculară) – limba greacă de dinainte de epoca NT. Referințele la aceasta includ, de exemplu, greaca folosită de Platon (cca 427–347 î.H.) și greaca poetului Homer (secolul al VIII-lea î.H.), care e faimos pentru poemele sale epice, *Iliada* și *Odiseea*.

(Numărul Strong) – Pentru a face mai ușoară referința la numeroasele surse ce privesc studiul termenilor în greacă, cuvintele grecești și ebraice din meditații sunt însoțite și de numărul din Concordanța Strong, între paranteze. Litera "H" ce urmează după un număr indică o referință la un cuvânt ebraic.

Septuaginta – traducerea în greacă a VT ebraic; tradusă între secolul al III-lea și al II-lea î.H., probabil în Alexandria, pentru biblioteca lui Ptolemeu Filadelful, regele Egiptului, de către un grup de șaptezeci de înțelepți evrei; de aici, numele *Septuaginta* (șaptezeci) și folosirea abrevierii LXX.

Eruditul Edward F. Hills, care și-a desăvârșit educația prin studiile la Seminarul Westminster, la Harvard și la Yale, specializându-se în texte biblice, a rezumat foarte bine semnificația Septuagintei pentru cei care studiază NT: „Din Alexandria, folosirea Septuagintei s-a extins rapid până ce, în zilele apostolilor, a ajuns să fie citită pretutindeni în sinagogile evreilor vorbitori de greacă din afara Palestinei. Apoi, după un timp, convertiții din aceste sinagogi în care se vorbea greaca, au adus Septuaginta cu ei în biserica creștină. Atunci când cineva studiază citatele VT în NT, este impresionat de înțelepciunea pe care apostolii au arătat-o în atitudinea lor față de

Un cuvânt pe zi: cuvinte-cheie din Noul Testament

Septuaginta. Pe de o parte, nu au ignorat această versiune pentru a face propriile traduceri din versiunea eвреiască. Un astfel de accent pus pe scripturile ebraice ar fi dăunat bisericilor recent formate în rândul păgânilor. I-ar fi pus creștinii proveniți din rândul păgânilor într-o poziție de dependență față de rabinii evrei necredincioși, pe a căror erudiție ar fi fost obligați să se bazeze pentru înțelegerea VT în ebraică. Dar, pe de altă parte, apostolii nu citau din Septuaginta întotdeauna, pentru ca astfel să încurajeze percepția că această traducere grecească avea aceeași autoritate cu VT în ebraică. În schimb, ei au ales calea de mijloc între aceste două extreme. Uneori au citat Septuaginta cuvânt cu cuvânt, chiar și atunci când ea se îndepărta de versiunea ebraică în lucruri neesențiale, iar alteori făceau propria lor traducere direct din ebraică sau își foloseau cunoștințele de ebraică pentru a îmbunătăți exprimarea Septuagintei” (*The King James Version Defended* [În apărarea versiunii King James], Des Moines, The Christian Research Press, 1956, 1973, 1984, p. 229–230).

Text îngroșat – un cuvânt examinat în fiecare meditație zilnică.

Abrevieri ale cărților Bibliei

Vechiul Testament

Gen.	Geneza
Ex.	Exodul
Lev.	Leviticul
Num.	Numeri
Deut.	Deuteronomul
Ios.	Iosua
Jud.	Judecătorii
Rut	Rut
1-2 Sam.	1-2 Samuel
1-2 Împ.	1-2 Împărați
1-2 Cron.	1-2 Cronici
Ezra	Ezra
Neem.	Neemia
Est.	Estera
Iov	Iov
Ps.	Psalmii
Prov.	Proverbele
Ecl.	Eclesiastul
Cânt.	Cântarea-cântărilor
Is.	Isaia
Ier.	Ieremia
Plâng.	Plângerile lui Ieremia
Ezec.	Ezechiel
Dan.	Daniel
Osea	Osea
Ioel	Ioel
Amos	Amos
Ob.	Obadia
Iona	Iona
Mica	Mica
Naum	Naum
Hab.	Habacuc
Țef.	Țefania
Hag.	Hagai
Zah.	Zaharia
Mal.	Maleahi

Noul Testament

Mt.	Matei
Mc.	Marcu
Lc.	Luca
Ioan	Ioan
Fapte	Faptele apostolilor
Rom.	Romani
1-2 Cor.	1-2 Corinteni
Gal.	Galateni
Ef.	Efesenii
Flp.	Filipeni
Col.	Colosenii
1-2 Tes.	1-2 Tesaloniceni
1-2 Tim.	1-2 Timotei
Tit	Tit
Flm.	Filimon
Evr.	Evrei
Iac.	Iacov
1-2 Pet.	1-2 Petru
1-2-3 Ioan	1-2-3 Ioan
Iuda	Iuda
Apoc.	Apocalipsa

Alfabetul grecesc

A = A

α = a

B = B

β = b

Γ = G

γ = g

Δ = D

δ = d

E = E

ε = e

Z = Z

ζ = z

H = E

η = e

Θ = Th

θ = th

I = I

ι = i

K = K

κ = k

Λ = L

λ = l

M = M

μ = m

N = N

v = n

Ξ = X

ξ = x

O = O

o = o

Π = P

π = p

P = R

q = r

Σ = S

σ / ς = s

T = T

τ = t

Υ = Y

v = y

Φ = Ph

ϕ = ph

X = Ch

χ = ch

Ψ = Ps

ψ = ps

Ω = $\bar{O}$

ω = $\bar{o}$

P = Rh

ρ = rh

ρ' = h

$\gamma\xi$ = nx

$\gamma\gamma$ = ng

$\alpha\nu$ = au

$\varepsilon\nu$ = eu

ou = ou

$\nu\iota$ = ui

Ce are Cuvântul tău pentru mine:

(Un sonet-rugăciune)

*Tată, fie ca în fiecare zi să caut fața Ta iubită
În orele timpurii ale dimineții;
Și Cuvântul Tău scris să-l primesc în inimă
Cu o dorință mereu mai vie, mai aprinsă.
Este vreun exemplu pe care vrei să-l urmez
În timp ce merg pe drumul greu al vieții?
Este vreun păcat pe care vrei să-l mărturisesc,
Este vreo poruncă pe care trebuie să o urmez?
Sau poate este o descoperire nouă
Despre persoana Ta atotputernică,
Ceva la care nu m-am gândit înainte
Și la care să meditez oră de oră...
O, Tată, fie ca în fiecare zi să-mi deschid inima
La ceea ce Cuvântul Tău Sfânt are pentru mine.*

Om nou

kainos anthropos

Acum, la început de an, nimic nu poate fi mai potrivit decât să ne gândim la ceea ce Pavel numește **omul nou** (Ef. 2:15; 4:24). Cele două cuvinte grecești sunt *kainos anthropos* și au o importanță cu totul aparte.

Un alt cuvânt ce se poate traduce **nou** este *neos* (2537), care „se referă la ceva care este nou din punct de vedere *temporal*, care s-a născut de curând”. Cel conținut în sintagma noastră este *kainos* (2537), cuvânt care „se referă la ceva nou din punctul de vedere al *calității*”, ceva care se poate distinge de un lucru vechi și perimat.⁷ Acest cuvânt, *kainos*, este folosit, de exemplu, cu referire la „mormântul nou” în care Iosif din Arimatea a depus trupul lui Isus (Mt. 27:60). Mormântul nu era unul care fusese de curând săpat în stâncă (*neos*), ci era unul care nu mai fusese folosit niciodată și, deci, era nou din punctul de vedere al calității.

Pentru cuvântul **om**, cuvântul grecesc folosit nu este *anēr* (435, „bărbat”), ci *anthropos* (444), care descrie omul ca „specie”⁸, ca rasă. Acesta se referă, de asemenea, nu numai la o „parte” din om, ci la întreg, la fiecare aspect care îl privește.

Dacă adunăm toate aceste informații, imaginea devine una foarte vie. Omul nou este ceva ce nu a existat înainte. El a fost transformat în interior, lucru care produce un caracter nou și obiceiuri noi.

Un alt verset cheie este 2 Corinteni 5:17: „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă [*kainos*]. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi [*kainos*].” Creștinul este, așadar, o „făptură nouă”, nu în sens *temporal* – ca și cum s-ar referi la data în care L-a primit pe Cristos ca Salvator – ci nou în sens *calitativ*, o făptură care nu a existat înainte, o făptură cu un caracter nou. (Vezi 30 martie pentru un studiu mai aprofundat.)

Acum, la început de an, conștientizați că sunteți un om nou (bărbat sau femeie), o nouă făptură în Cristos, cu un caracter nou și o viață nouă.

Versete de studiat: Rețineți diferența dintre *kainos* și *neos* și gândiți-vă la ceea ce este nou în versetele următoare: Matei 26:28; Ioan 13:34; 1 Corinteni 11:25; Evrei 8:8, 13, 15; 2 Petru 3:3.

Înfiere

huiiothesia

Conceptul răsăritean de înfiere are rădăcini mai adânci decât cele ale conceptului nostru occidental. Doar Pavel folosește acest cuvânt în NT. Fără îndoială că el l-a împrumutat din cultura romană, pentru că evreilor nu le era familiar un astfel de cuvânt.

Cuvântul grec *huiiothesia* (5206) înseamnă propriu-zis „plasarea fiului”. Dacă, în copilărie, un copil nu posedă nimic și nu avea niciun drept, în timpul adolescenței se organiza o ceremonie publică prin care era declarat membru oficial al familiei. După această „plasare a fiului”, el dobânda privilegii și responsabilități depline. Aceasta nu însemna neapărat o schimbare a *relației* – pentru că un tată roman putea fi la fel de iubitor ca orice tată, și fără îndoială că mulți tați au avut o relație apropiată cu copiii lor. Ceea ce observăm aici este mai degrabă o schimbare de *poziție*. Nu mai este vorba despre un *copil*; este vorba despre un *fiu*.

Înfierea putea avea loc, de asemenea, între un om și un copil care *nu era al lui prin naștere*. Cezar Augustus (conducătorul roman contemporan cu Cristos), de exemplu, fusese înfiat. Numele său original fusese Octavian și era fiul Atiei, nepoata lui Iulius Cezar. Deci el era nepotul lui Cezar. Octavian a avut optsprezece ani când Cezar a fost asasinat (15 martie, 44 î.H.). Înainte de aceasta, în testamentul său, Cezar îl înfiase pe Octavian, dându-i numele oficial Gaius Iulius Caesar. Senatul i-a conferit titlul onorific „Augustul” (Cel înălțat) în anul 27 î.H.

Cel înfiat era cu adevărat „o nouă persoană”, atât din punct de vedere legal, cât și practic. El dobânda toate drepturile pe care le avea un fiu prin naștere și chiar îi erau iertate toate vechile datorii.

Aceasta este imaginea unui copil înfiat de Dumnezeu. Înainte, noi l-am avut ca tată pe diavol (Ioan 8:44; 1 Ioan 3:8–10). Fiind sub domnia lui, am fost, cu adevărat, sclavi, sclavi ai păcatului, condamnați la moarte, morți în greșelile și în păcatele noastre (Ef. 2:1–3). Dar am fost înfiați în familia lui Dumnezeu. Suntem membrii unei noi familii, toate datoriile vechi ne sunt plătite și suntem oameni noi, cu un alt Tată.

Versete de studiat: Pentru că am fost înfiați, ce sentimente nu trebuie să mai avem niciodată, conform Romani 8:15? Conform Efeseni 1:5, care este baza înfierii noastre și rezultatul ei?

Tată (1)

patēr

Pentru a continua subiectul de ieri, acela despre **înfierare**, azi și mâine vom analiza două cuvinte traduse prin cuvântul **Tată**. Primul este *patēr* (3962), de unde sunt derivate cuvinte precum *paternitate* și *patern*. În filosofia greacă, acesta se referea la capul familiei, la bărbatul cel mai înaintat în vârstă, patriarhul. Este de reținut că evreii VT recunoșteau cinci principii de bază referitoare la calitatea de Tată a lui Dumnezeu.

În *primul rând*, ei vedeau calitatea Lui de Tată în faptul că El era Creatorul. 1 Cronici 29:10 Îl numește „Domnul, Dumnezeul părintelui nostru Israel”, recunoscându-L ca fiind Cel care a creat popoarele.

În *al doilea rând*, evreii VT vedeau în Dumnezeu un Tată pentru că El era aproape de ei. Ei vedeau că Tatăl din Ceruri le era mai apropiat decât orice rudă, decât orice prieten. În Psalmul 68, Dumnezeu este înfățișat venind pe nori, cu cele 20 de mii de care ale Sale, înconjurat de îngeri. Dar, în versetul 5, psalmistul trece de la măreția lui Dumnezeu la apropierea de copiii Lui – Dumnezeu este și „tatăl orfanilor”. Ce contrast!

În *al treilea rând*, evreii VT vedeau în Dumnezeu un Tată pentru că El le arăta iubire și iertare. Evreii Îl vedeau pe Dumnezeu Tatăl ca fiind iertător, blând, îndurător și plin de har. „Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se îndură Domnul de cei ce se tem de El” (Ps. 103:13).

În *al patrulea rând*, evreii VT vedeau în Dumnezeu un Tată pentru că El era Cel care îi călăuzea. Ieremia a scris: „Plângând vin și îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la râuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Căci Eu sunt Tatăl lui Israel” (Ier. 31:9).

În timp ce aceste perspective ar putea da ideea, la suprafață, că sentimentalizează imaginea lui Dumnezeu, a cincina percepție dovedește faptul că evreii nu erau de fapt așa.

În *al cincilea rând*, evreii vedeau în Dumnezeu un Tată în termenii supunerii lor față de El. Iată piatra de căpătâi, percepția care le echilibrează pe celelalte. După multă răzvrătire și stricăciune în sânul poporului Israel, Moise li se adresează astfel: „Pe Domnul îl răsplățiți astfel! [...] Nu este El oare Tatăl tău, care te-a făcut, Te-a întocmit și ți-a dat ființă?” (Deut. 32:6). „După tot ce a făcut Dumnezeu pentru voi”, răsună glasul lui Moise, „așa Îl răsplățiți voi? Îndrăzniți să vă răzvrățiți și să nesocotiți Cuvântul Lui?”

Aceste principii referitoare la calitatea de Tată a lui Dumnezeu ar trebui să ne amintească și nouă cum trebuie să-L privim pe Tatăl nostru ceresc.

Versete de studiat: De câte ori apare cuvântul **Tată** în Matei 6? Ce observații puteți face în urma studierii contextelor în care apare acest cuvânt?

Tată (2)

Abba

În ciuda modului minunat în care evreii VT L-au văzut pe Dumnezeu ca **Tată**, în mod tragic evreii au pierdut din vedere relația de intimitate dintre Dumnezeu și poporul Lui. În zilele lui Isus, calitatea de Tată a lui Dumnezeu era percepută mai mult în sensul grijii pe care El o purta poporului Său, Israel; intimitatea relației personale fusese pierdută. Devenise chiar o blasfemie menționarea numelui Lui – Iahve.

Abba (5) provine de fapt din cuvântul aramaic 'ab (2H). În timp ce cuvântul grec *patēr* (3962) este de obicei folosit pentru a-l traduce pe *abba*, *abba* însuși apare de trei ori în NT (Mc. 14:36; Rom. 8:15; Gal. 4:6). Era folosit de către copiii evreii pentru a se adresa taților lor. Este în uz chiar și azi în familiile vorbitoare de ebraică, folosit nu numai de copiii mici, ci și de fiii sau fiicele aflați la vârsta maturității. Un echivalent nefericit răspândit în engleză în zilele noastre este „Daddy” (tăticule, n.tr.). Acest termen a căpătat conotații prea sentimentale și a lăsat loc unei relații în care Dumnezeu era văzut ca un egal. Mai precis, cuvântul ebraic înseamnă „tatăl meu”, „Tată, Tatăl meu” sau „dragă Tată”, subliniind nevoia de reverență. De fapt, din punct de vedere istoric, cuvântul copilăresc (*daddy*) a dispărut.

Acest lucru ne oferă atât consolare, cât și o provocare.

În *primul rând*, consolarea este aceea că avem o relație de intimitate cu Tatăl. Evreii din zilele lui Isus n-ar fi folosit niciodată acest cuvânt, considerând că era prea familiar, prea nepotrivit. Dar este foarte posibil ca Isus să-l fi folosit deseori, lucru care i-a uimit pe evrei. El a demonstrat că adevăratul credincios, fiu sau fiică, are într-adevăr o relație intimă cu Tatăl. Pavel s-a referit tocmai la acest lucru când a folosit termenul.

În *al doilea rând*, *abba* este și o provocare. În timp ce există cu siguranță o *intimitate* cu Tatăl, trebuie să existe și *respectul* pentru ceea ce este El. Aceasta a fost, desigur, expresia folosită de Domnul Isus în timp ce s-a rugat în grădina Ghetsimani (Mc. 14:36), unde se poate vorbi atât de intimitate, cât și de respect. Da, Domnul nostru a avut o relație de intimitate cu Tatăl și l-a adresat cereri, dar în relația dintre Ei a existat și respect și reverență, pentru că Isus se supunea voii Tatălui. Acest lucru ne provoacă să fim foarte atenți, să nu intrăm în prezența lui Dumnezeu pretinzând să ne îndeplinească dorințele. (Vom continua acest subiect în următoarele trei zile).

Versete de studiat: Citiți Romani 8:15 din nou (vezi 2 ianuarie) și Galateni 4:6. Ce anume face ca relația de tip *abba* să fie posibilă?

Îndrăzneală

parrēsia

Efeseni 3:12–13 spune: „În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere. Vă rog iarăși să nu vă pierdeți cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi: aceasta este slava voastră.” Într-un context mai larg privitor la rugăciune (Ef. 3:12–21), Pavel ne oferă trei atitudini de bază pe care trebuie să le avem în rugăciune. Prima este **îndrăzneala** (*parrēsia*, 3954).

În greaca clasică, acest cuvânt era important în situații politice. El însemna „dreptul de a spune orice, deschidere către adevăr, sinceritate”. Dus la extremă, el a căpătat sensul negativ de „insolență”, de a fi lipsit de respect. Acest cuvânt este folosit de treizeci și unu de ori în NT, cu referire la discursul Domnului Isus, al apostolilor și al altor credincioși. În fiecare caz, ideea de bază este că persoana avea dreptul de a vorbi și că a rostit adevărul în mod deschis. Cuvântul este de fapt format din două cuvinte, *pas* (3956, „tot”) și *rēsis* (nu se întâlnește în NT; „actul vorbirii”), deci, în traducere literală, „a spune totul”. Cu alte cuvinte, putem veni înaintea Tatălui nostru având o libertate totală de exprimare, ne putem vărsa inimile, îi putem spune totul. Ce privilegii binecuvântat ne-a acordat Dumnezeu!

Datorită lui Isus Cristos putem vorbi cu Dumnezeu fără teamă, deschis și sincer. Evrei 4:14–16 și 10:19 sunt versetele care ilustrează cel mai bine acest lucru. În iudaism, numai marele-preot putea intra în prezența lui Dumnezeu în Sfânta Sfintelor, numai o dată pe an, în Ziua Ispășirii. Dar acum, datorită sângelui lui Cristos, putem veni direct la Dumnezeu, putem vorbi direct cu El, oricând.

Ajunși în acest punct, trebuie să avertizăm: *îndrăzneala* nu înseamnă *insolență* (sensul negativ al cuvântului *parrēsia*). Din învățăturile pe care le auzim în zilele noastre despre rugăciune reiese tot mai mult lipsa de respect față de Dumnezeu. Dacă *îndrăzneala* înseamnă că nu trebuie să avem nicio inhibiție atunci când venim înaintea lui Dumnezeu, nu trebuie totuși să uităm că Dumnezeu este Dumnezeu. Atitudinea „de la egal la egal” pe care mulți oameni o au față de Dumnezeu este cu adevărat blasfemie pentru că Îl coboară pe Dumnezeu la nivelul omului. Dumnezeu trebuie respectat și venerat ca Dumnezeu. El nu este „egalul nostru” sau „amicul nostru”; El este Tatăl și Dumnezeu nostru. Putem într-adevăr veni înaintea Lui deschiși, sinceri și fără teamă, dar trebuie, de asemenea, să venim înaintea Lui în reverență, respect și închinare.

Versete de studiat: Citește Evrei 4:14–16. Care sunt cele două rezultate ale îndrăznelii în rugăciune? Citește Faptele apostolilor 4:31. Ce altă activitate trebuie făcută cu îndrăzneală?

Acces

prosagōgē

Adoua atitudine de bază în rugăciune, descrisă în Efeseni 3:12–13, este **Apropierea** sau **accesul**. Cuvântul grecesc este *prosagōgē* (4318), care înseamnă „a deschide o cale de intrare”, și care apare numai aici și în alte două locuri din NT (Ef. 2:18 și Rom. 5:2). Un cuvânt similar era folosit în timpurile străvechi pentru a descrie o persoană care îi dădea cuiva permisiunea de a-l vedea pe rege. Persoana care dorea să-l vadă pe rege nu avea niciun drept de a-l vedea; altcineva trebuia să îi dea permisiunea, să o introducă. Deci, deși noi nu avem niciun *drept* de a veni înaintea lui Dumnezeu (ce aroganță!), ni s-a acordat totuși acest *privilegiu* de a veni.

Ca să mergem un pas mai departe, vom adăuga că este semnificativ faptul că textul grecesc folosește forma articulată hotărât a cuvintelor *îndrăzneala* și *accesul*.⁹ În traducere literală, versetul spune: „în El avem îndrăzneala și accesul.” Numai creștinul adevărat are privilegiul deosebit de a veni înaintea lui Dumnezeu. Alte religii pretind că au acces la Dumnezeu, dar numai aceia care vin prin Cristos au dreptul de a se apropia (Ioan 14:6).

Reținând toate acestea în minte, trebuie să reluăm avertismentul de ieri: *îndrăzneala* nu înseamnă *insolență*, iar *accesul* nu înseamnă *impetuozitate*. A fi impetuos înseamnă a fi impulsiv, a face lucrurile în grabă, a fi grăbit. Mulți dintre noi ne facem vinovați de faptul că venim în grabă în rugăciune înaintea Domnului. Deseori venim înaintea Lui în grabă și Îi cerem, sau chiar Îi pretindem, un anumit lucru. Și adevărul este că deseori credem că avem dreptul de a veni înaintea Lui.

Să renunțăm la asemenea acțiuni oribile! Trebuie să înțelegem faptul că nu avem niciun drept să venim înaintea lui Dumnezeu, ci ni s-a acordat acest privilegiu minunat, de a fi introduși înaintea Lui de către Mântuitorul nostru. Să nu ne grăbim niciodată când venim în prezența Lui, ca să ne facem cunoscute dorințele. Mai degrabă, în comuniunea noastră cu El, să venim în liniște, în umilință, răbdători, conștientizând în fața cui venim.

Versete de studiat: Citiți Efeseni 2:18 și Romani 5:2. Cine ne „introduce” pe noi înaintea Tatălui?

Încredere

pepoithesis

A treia atitudine de bază pe care trebuie să o avem în rugăciune, conform Efeseni 3:12–13, este **încrederea**. Cuvântul grecesc (*pepoithesis*, 4006) sugerează ideea de „încredere, confidentă, convingere deplină”. Toate aceste idei sunt esențiale. În ce anume ne vom pune încrederea? De ce anume suntem noi deplin convinși? *Suntem deplin convinși că putem veni la Tatăl, că putem avea încredere în El făcând voia Lui și că putem fi încrezători în ce privește rezultatul.* Observați, nu este vorba despre voia noastră, ci a lui Dumnezeu (Ioan 14:13; 1 Ioan 5:14–15).

Rugăciunea este, într-adevăr, un mister pe care nu îl înțelegem, dar este și un mister care știm că funcționează. Nu știm exact cum funcționează rugăciunea, dar știm că Dumnezeu o folosește. Depinde ceva de rugăciunea mea? Nu. Depinde numai de voința suverană a lui Dumnezeu. Oare Dumnezeu încă se folosește de rugăciune? Da. „Dar nu înțeleg”, spui tu. Nici eu, dar Dumnezeu înțelege. Tot ceea ce trebuie să știm este că totul se bazează pe suveranitatea, pe slava și pe iubirea lui Dumnezeu pentru copiii Săi.

Studiul de azi completează avertismentul din ultimele două: *îndrăzneala* nu înseamnă *insolență*, *acesul* nu înseamnă *impetuozitate*, iar *încrederea* nu înseamnă *aroganță*. În zilele de azi, fără îndoială, se rostesc multe rugăciuni arogante. Mulți răstălmăcesc versete precum cel din Filipeni 4:13: „Pot totul în Hristos, care mă întărește.” Ei pervertesc sensul acestuia astfel: „Pot face tot ceea ce îmi doresc pentru că îmi dă putere Cristos.” Dar versetul spune altceva: că întotdeauna vom primi puterea de a face ceea ce Dumnezeu dorește de la noi. Mulți răstălmăcesc acest verset, dar și pe altele, pentru a-și argumenta învățătura despre „imaginea de sine” și filosofia de viață bazată pe succes. Dar totul nu este altceva decât aroganță umanistă, cu o falsă aparență de creștinism. Încrederea noastră nu trebuie să stea niciodată în „sine”. Ea trebuie să stea numai în Cristos.

Versete de studiat: Conform Filipeni 3:3–4, în ce nu trebuie să ne punem încrederea? Care este încrederea noastră, așa cum reiese din 1 Ioan 5:14? Citește 28–31 mai pentru un studiu mai aprofundat al rugăciunii.